

عنوان مقاله:

سازمان های فضایی در معماری شهرهای سنتی ایران

محل انتشار:

مجله صفه، دوره 4، شماره 4 (سال: 1373)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

علی غفاری - دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهیدبهشتی

خلاصه مقاله:

ادراک مجموعه های معماری مستلزم یک جریان تبعیض، تمیز، ترکیب و تلفیق است که از فهم تشابه ها و تمایزها بین فضای مختلف آغاز می شود و تا شناسایی واضح این تشابه ها و تمایزها اعتلا می یابد. از نظر کالبدی می توان یک شهر را شامل مجموعه هایی از واحدهای معماری یا ساختمان ها دانست که با انتظام خاصی قرار گرفته و با یکدیگر ترکیب شده باشند. در این صورت می توان شهر را مجموعه ای با یک نظام سلسله مراتبی متشکل از تک عناصر معماری، مجموعه بلوک های شهری، محله ها و کل شهر مورد مشاهده و تحلیل قرار دارد. هویت و ویژگی خاص یک شهر از ویژگی های تک عناصر معماری یا گونه های اصلی واحدها و تنوع گونه های فرعی منبعت از آن ها و انواع ترکیب های عناصر معماری نشأت گرفته و در کیفیت های بصری و عملکردهای خاصی نمایان است. لذا برای وصف و معرفی یک شهر می بایست به معرفی گونه های مختلف ساختمان ها، انواع ترکیب ها در مقیاس های مختلف، فضاهای عمومی و شهری پرداخت. در صورت وجود قانونمندی مشخص در طراحی و وجود کیفیت های بصری و کالبدی مطلوب، شهر به مثابه مجموعه ای با هویت و کیفیت مطلوب تشخیص داده می شود. در این مقاله به بیان اصول و مبانی انواع سازماندهی ها یا ترکیب های فضایی در مقیاس مجموعه های شهری و تجزیه و تحلیل سازمان های مجموعه ای با تمثیل نمونه ها در شهرهای سنتی ایران مرکزی پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

ندارد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302641>

